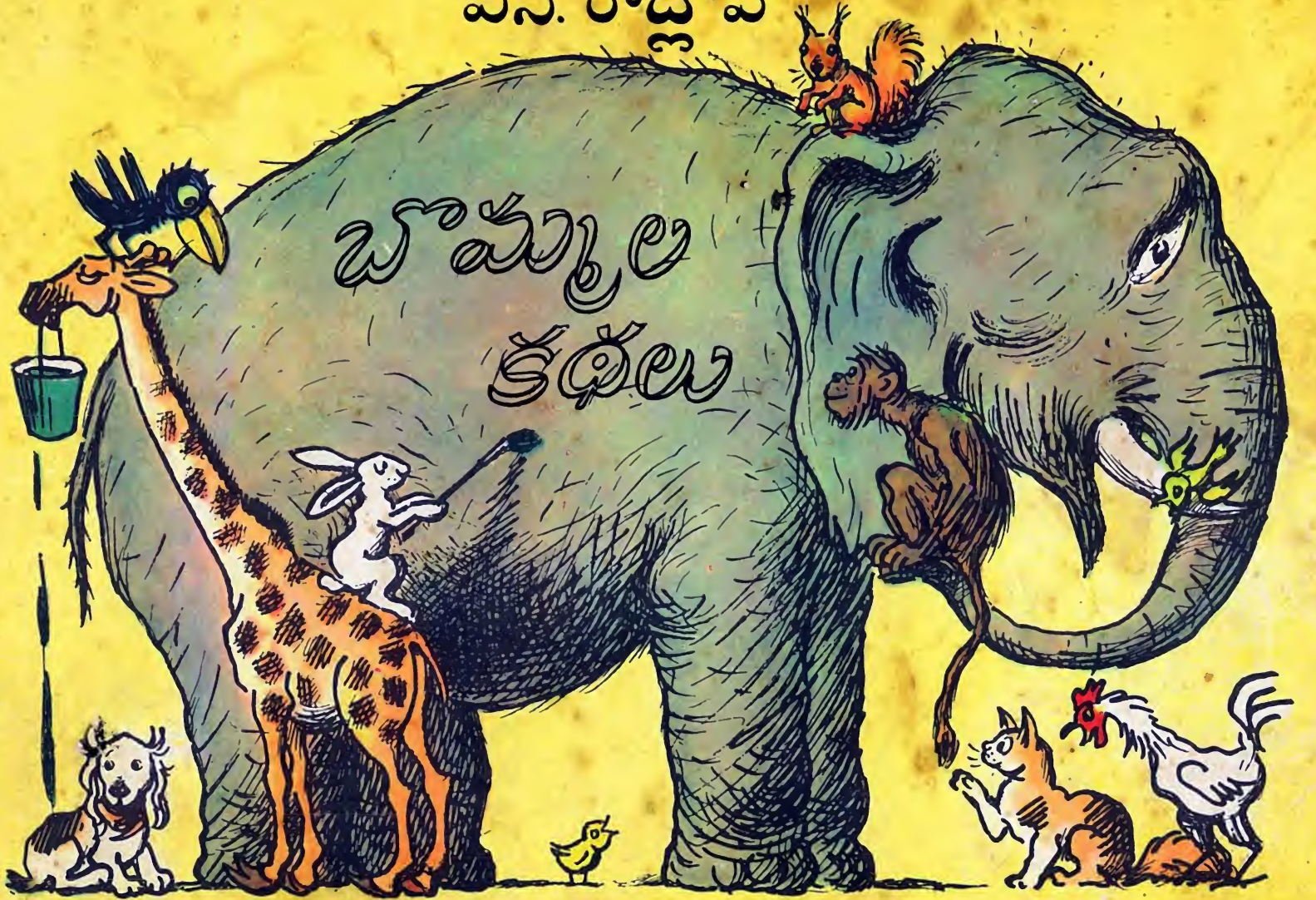

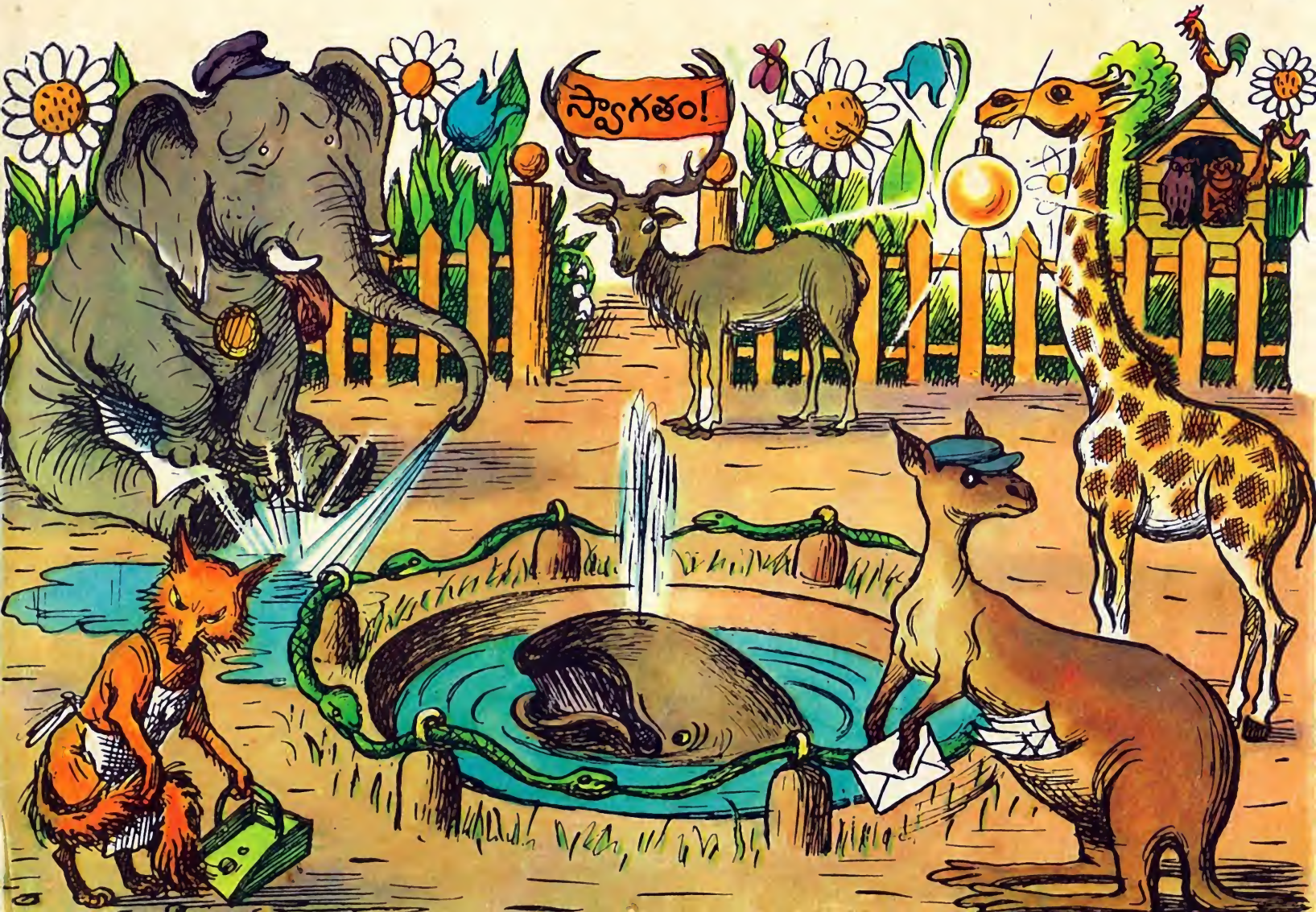
ఎస్. రాధావ్

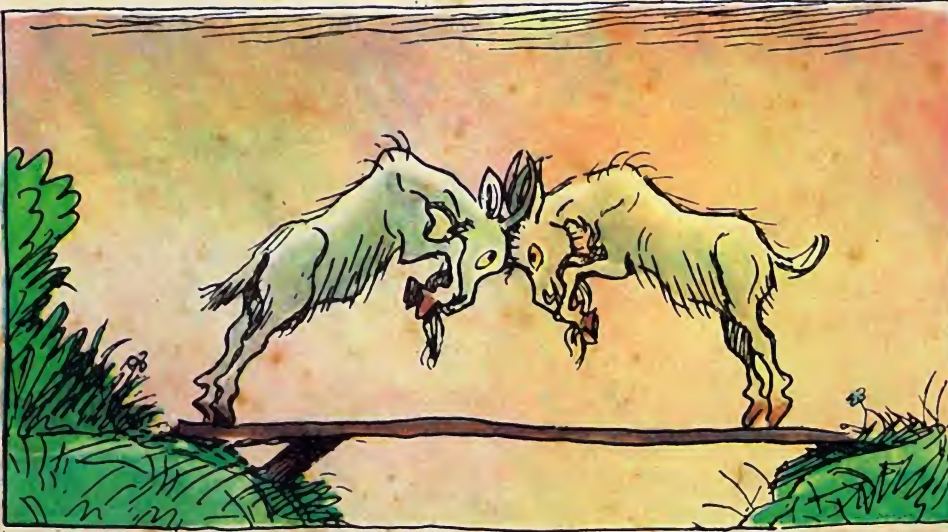
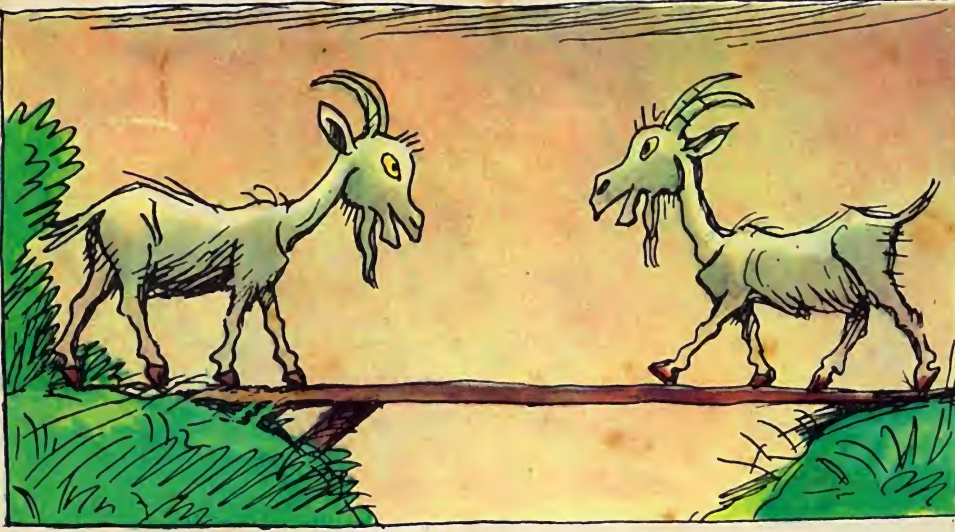
Sathi Mohan Reddy

౯౧

“వగతి” ప్రచురణాలయం
మాస్కో.

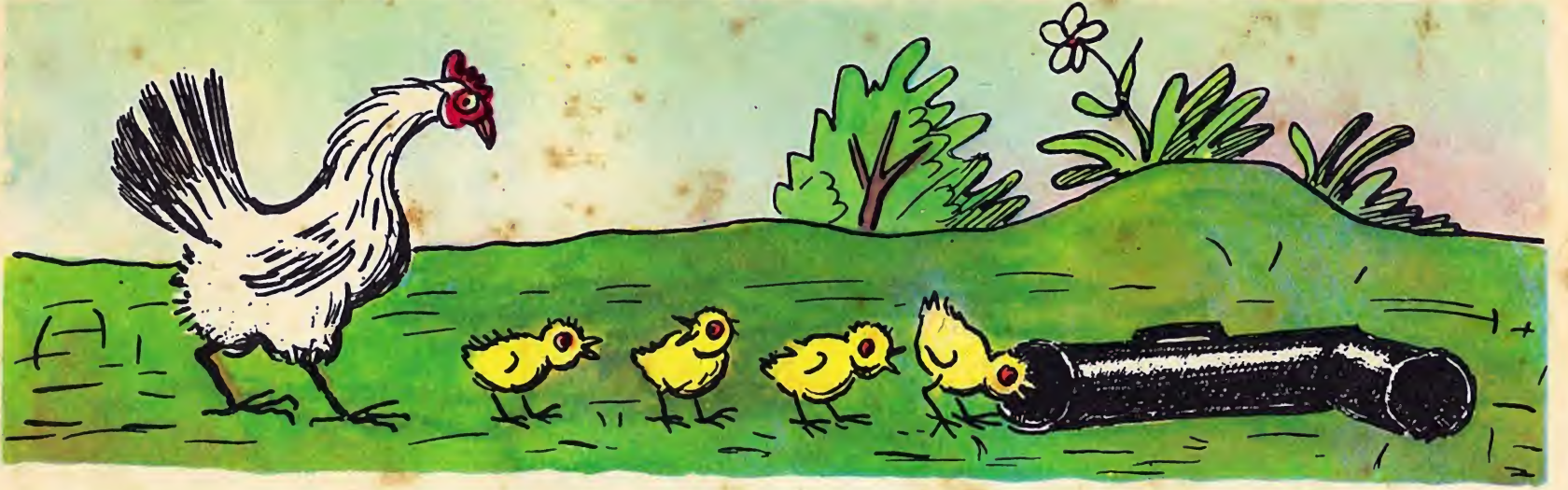

వంతెనపై మేకపోతులు రెండు
పంతముతో బలమున ఢీకొనె.

వెంటనే నదిలో ఆ పోతులు రెండు
వింతగ వడె దుబ్బిన తలకిందుగ.

ఏరి, నా పిల్లలేరి?

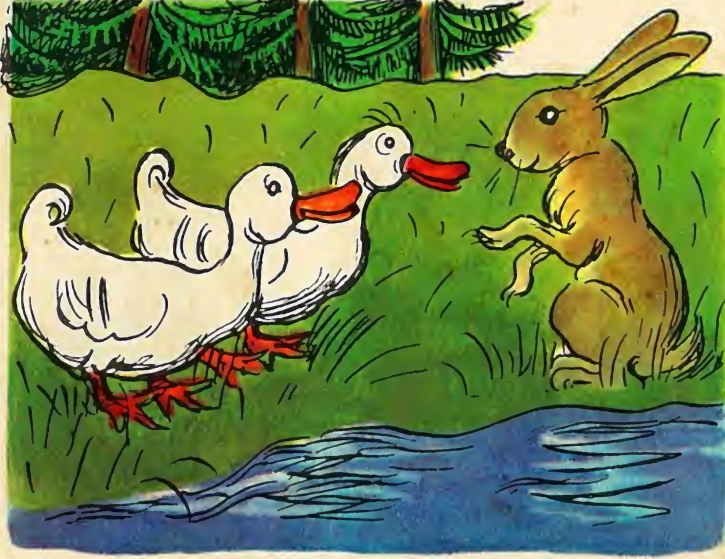

అయ్యో! నా పిల్లలేరి?

అరే! ఈ సంత
కాదు సుతరాము నా సంతకు!

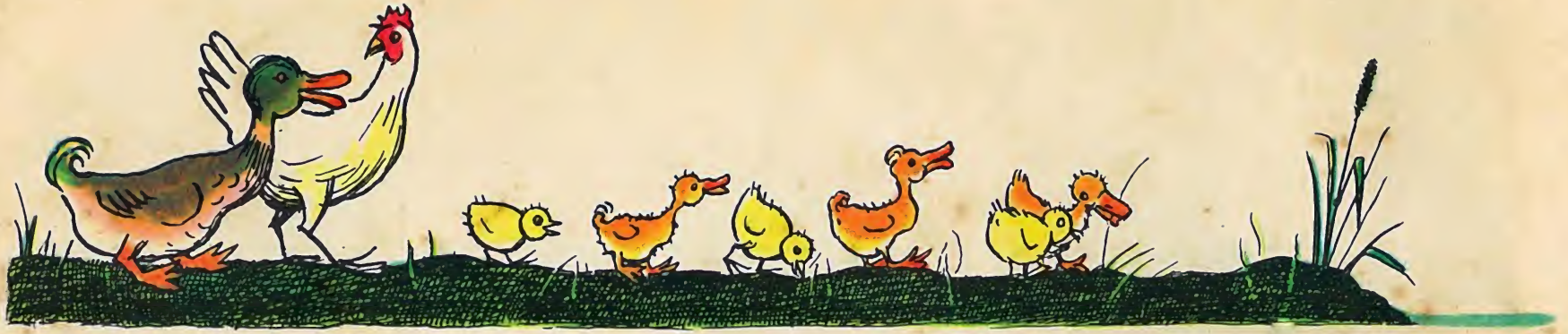
“నేనూ నస్తా మీలో బాతు బావలా!”

కుందేటి స్వారి మొదట కడు సోకుగా సాగిందీ...

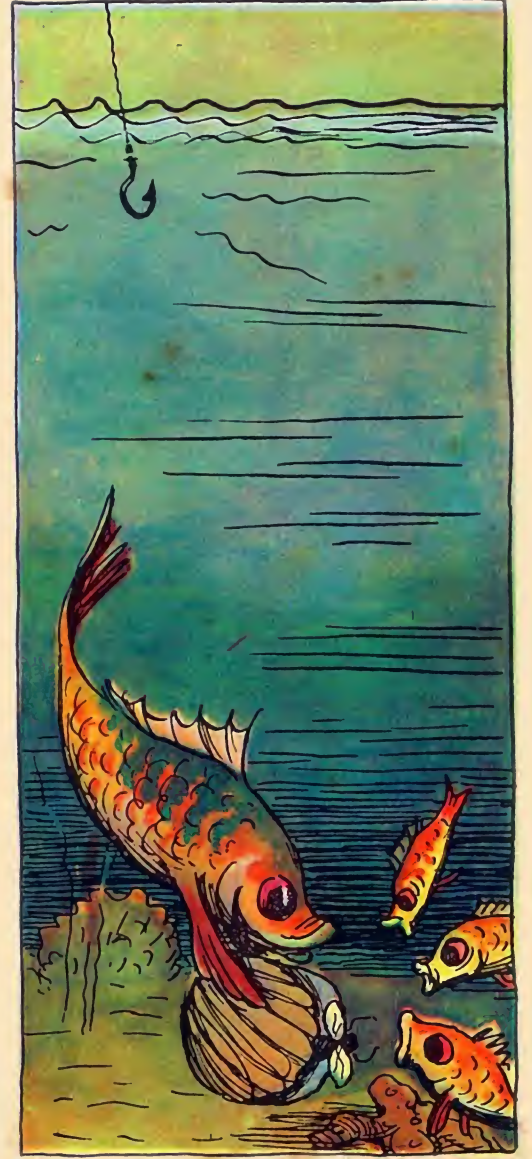
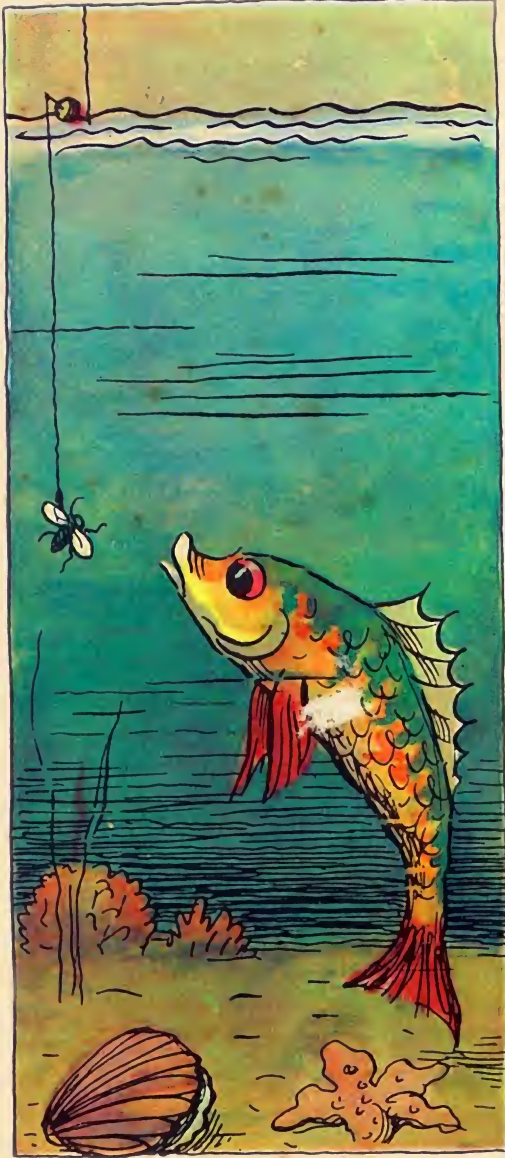
కప్పల జాచిన వెంటనే బాతుల నోరూరిందీ!
కుందేటి పికారు నడియేటిలో కలిసిందీ!

ఏరు దాటడమూ - అదొక నేర్వే!
ఈత నేర్పితే - అరగడయ సేవే!

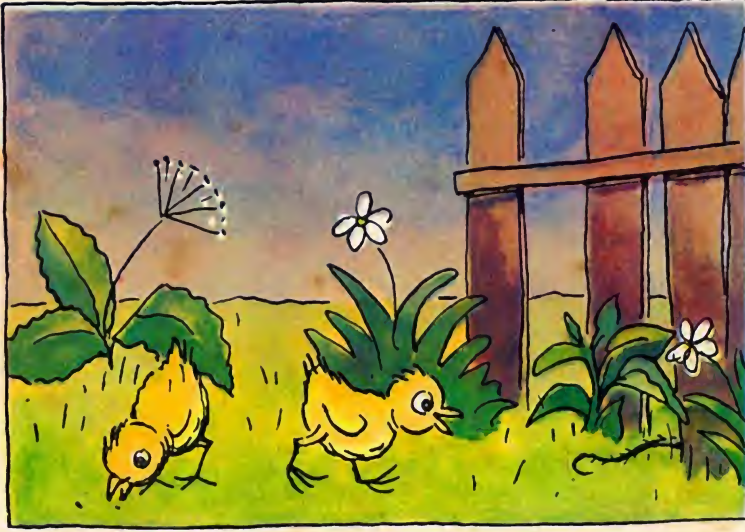
తొలి బాతుపిల్ల మూపెక్కింది - తొలి కోడిపిల్ల
మరి బాతుపిల్ల మూపెక్కింది - మరి కోడిపిల్ల,

కడ బాతుపిల్ల మూపెక్కింది - కడ కోడిపిల్ల,
తల్లి బాతు మూపెక్కింది - తల్లి కోడి!

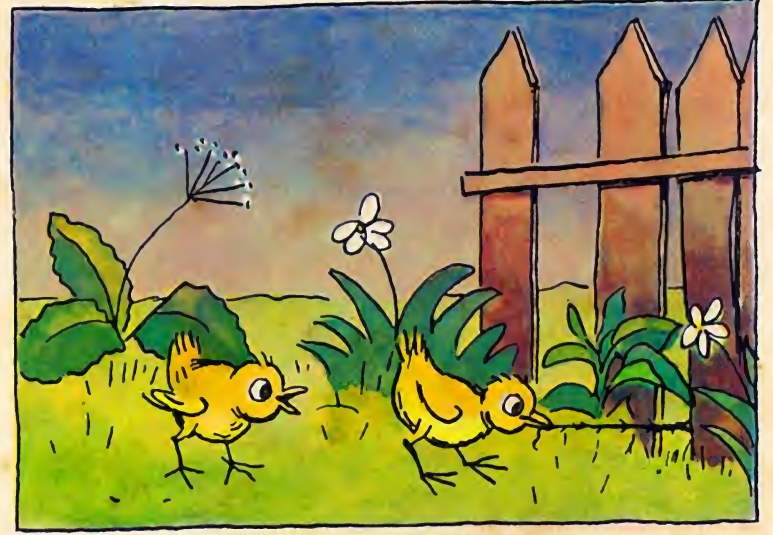

ఏమి చేసిన చేయండి:

ఈ చేప మీకు చిక్కదు సుమండీ.

అన్నదమ్ము లిద్దరమూ - అరిగితిమి వాహ్మణికి
నన్నని నల్లని పురుగొకటి - నననన్నగ అగవడె మాకూ.

నోటితో పట్టితి నేనూ - వాడును నా తరువారా
గోటితో దానిని రక్కితిమి - ముక్కుతో దానిని కొరికితిమి.

"గట్టిగ పట్టి లాగుదమా!" - చెప్పితినే తమ్మునితో
చట్టున లాగితిమిద్దరమూ - చెప్పలేనిక, బాబోయ్!

పొడరెత్తించె దృశ్యం - సగం గుడ్డివడె నా కన్నులు!
పిడుగుల చప్పుడు - గడియలు పడె తమ్ముని చెవులు!

రెండు పిల్లులు - బంగారు పిచ్చుక

“కీచు-కీచు-కీచు!” మని
బంగారు పిచ్చుక గానము చేయగ,
దానిని చూచి,

ఒక్క పరుగున దూకీ గండు పిల్లులు రెండూ
ముక్కు చితికేలాగూ ఢీకొట్టుకున్నాయి.
అందుకు కారణమేమో?

“నాదీ!”

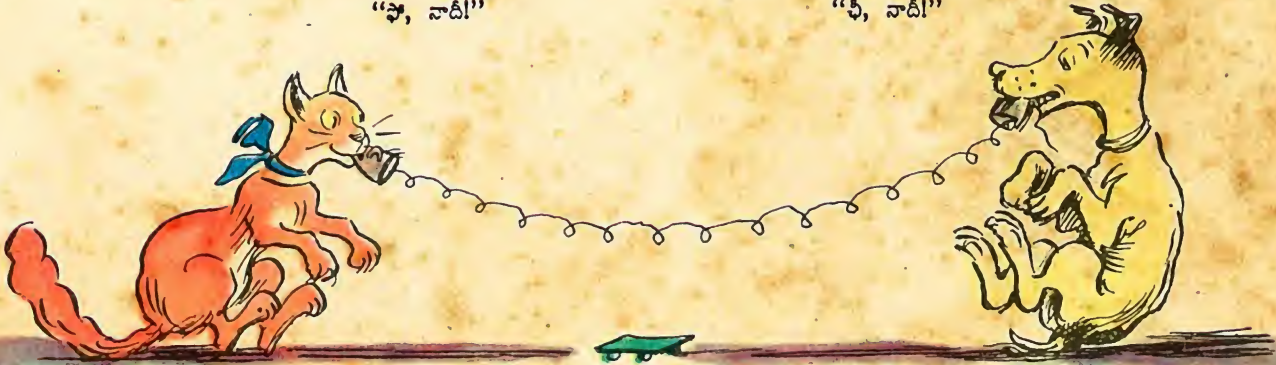

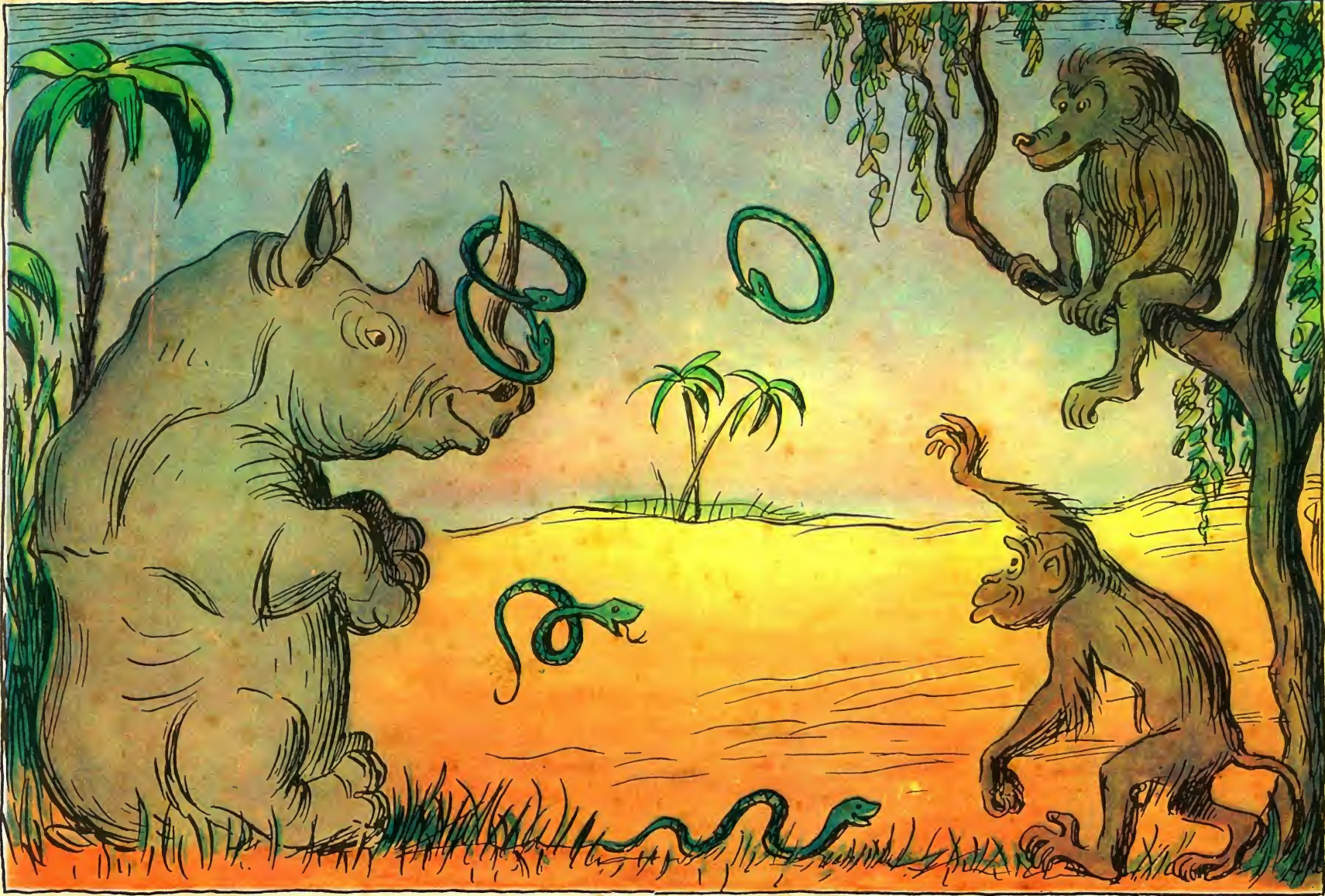
“నాదీ!”

“ఛా, నాదీ!”

“ఛీ, నాదీ!”

ఈ ఖడ్గమృగమే
ఓరిమితో వేకున వరకు కూర్చుందంటే

ఇక నందేహమేటికి?
ఈ రేతిరంతయు సాగును ముచ్చటగ ఈ ఆట!

“కుందేలుపిల్లా, కుందేలుపిల్లా, పిల్లిమొగ్గేసి రావమ్మా!
కిందకి వస్తేను కమ్మనీ కేరట్లు కొల్లగా ఇస్తాను నీకు.”

“పిల్లిమొగ్గ వేస్తేను యమలోకమే ప్రాప్తి నాకు
చల్లగా గారిమమ్మటం చేపట్టి చక్కగా దిగుతాను నేను.”

మెత్తని కుర్చీలో కునుకు తీసింది
ముద్దుగా కుక్క.

అంతలోన ఈగ ఒకటి రూంకరించింది
“జమ్, జమ్!” అని రొదచేసింది.

ఈగను వట్టి వగ సాధించుటకే
ఎగిరి లేచె కుక్క.

తుర్రున ఈగ ఎగిరి కుక్క చెవిలోనే
గుర్రున గురుపెట్టింది.

గుర్రు విని రోసము చెందిన కుక్క కుర్చీనే
కోరంతో పీకింది.

పీచును పీకుచు బేసి హఠాత్తుగా లోకస్వను
రంగున ఢీకొంది!

ముండ్లపందొక్కటి నెడలె పొరుగుారికి
మార్గమున డస్సి సేదకు సాగిలబడె.

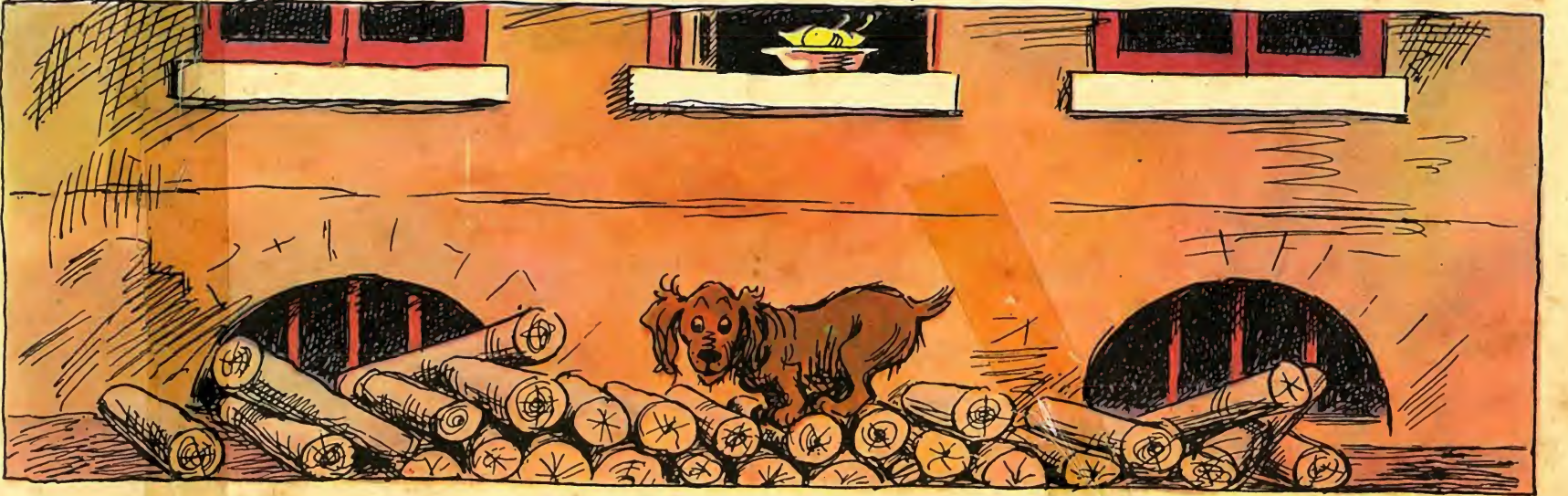
మూటను బాటనెడ గుట్టపై బెట్టి
చెట్టు వీడను నిదురచెందె హాయిగ.

ముండ్లపంది పెందలకడ లేచి పరికించగ
మటుమాయమాయె మూట గుండెలవిరుగ.

తప్పక దొంగిలిస్తా!

అరే! వప్పులో కాలువేశా!

“అబ్బాయిలూ, చేతిలో చిక్కిరు మీరూ!
పబ్బము నాకూ, ఇక ఇబ్బు చేరరు మీరూ!”

అబ్బాయిలు దబ్బున లేచి నిలిచారూ
అబ్బాయిలు ఒండొరుల కాగలించుకున్నారు.

ఇద్దరు గిరగిర నదిలోకి దొడ్లారూ

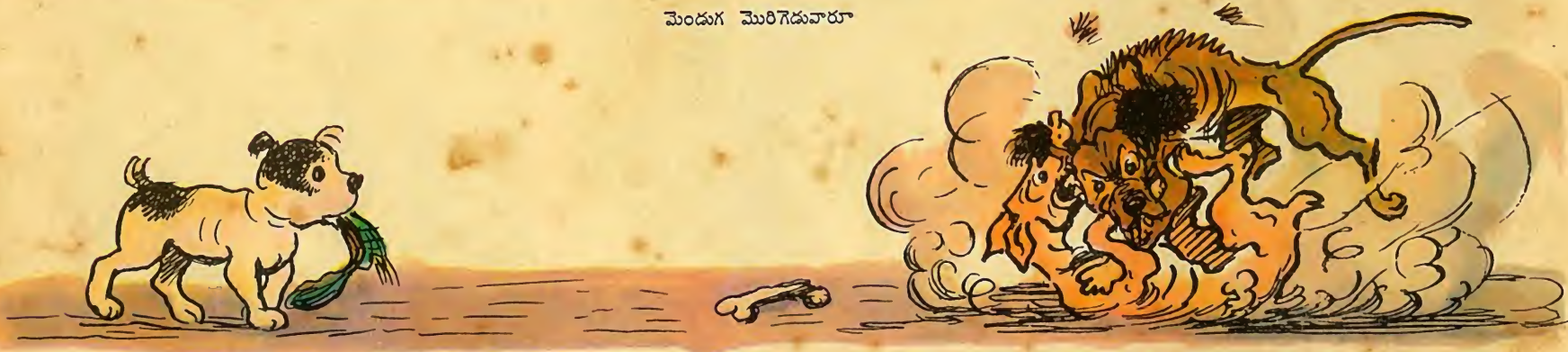
ఉద్దరించున్నా ఎలుగును చూచి నవ్వారూ.

కొలనులో ఉయ్యాల ఊగితే కలకాలమూ కష్టాలే

మెండుగ మొరిగెడువారూ

దండిగ జగదాలాడెడువారూ

తిండికి లేక ఏడుస్తారూ.

వూలు వుండ ఏదీ?

చెరచెర దొర్లిందీ, గిరగిర తిరిగిందీ,

గిరగిర తిరిగిందీ, చెరచెర దొర్లిందీ,

వుండ చకచక దొర్లిందీ, వడివడి విడిపోయిందీ.

ఎల్లా అది మాయమందీ నీకూ నాకూ తెలుసూ,
పిల్లకి తెలియక తెల్లబోయిందీ.

“వెళ్ళండి, వెళ్ళి దానిని పట్టుకోండి!”

రాండి, దానినిక్కడకు తీసుకురాండి!”

కుక్కలు తెచ్చే కుళ్ళాయిని
ముక్కలుగ కొరికి తెచ్చే దానిని.

ముళ్లపంది ఆపిల్ పండ్లను మూపున పెట్టుకు మోసింది

ముళ్లపంది పండ్లను చూచి “హా!”యని నిట్టూర్చింది.

“ఒక్కొక్కటే ఇంటికి తరలించుట వెక్కువమే!”

తత్తరపడకనే తలపాసి, చెట్టునెక్కి దుబ్బున దుమికి

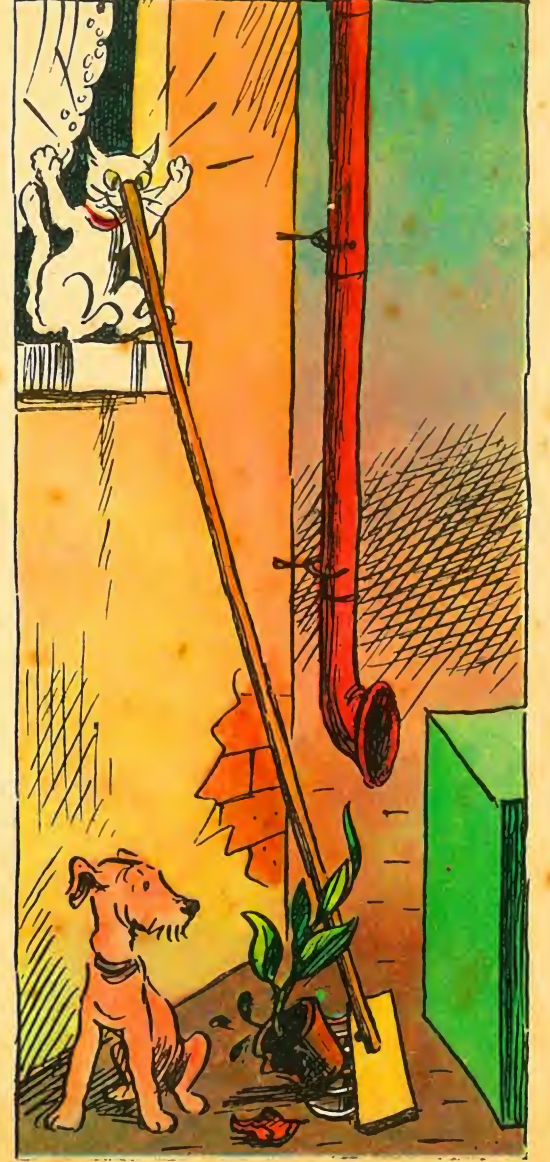
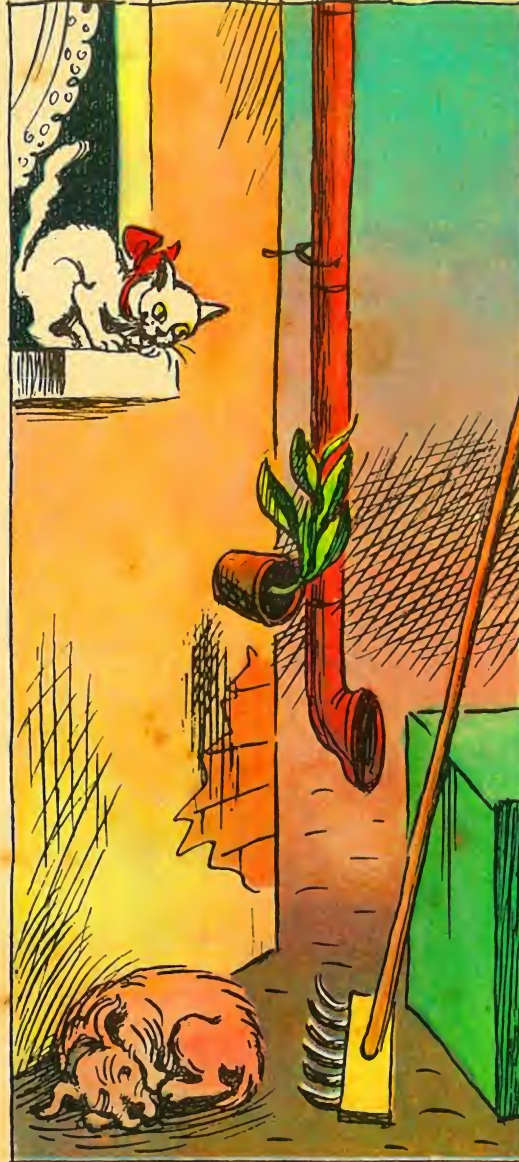
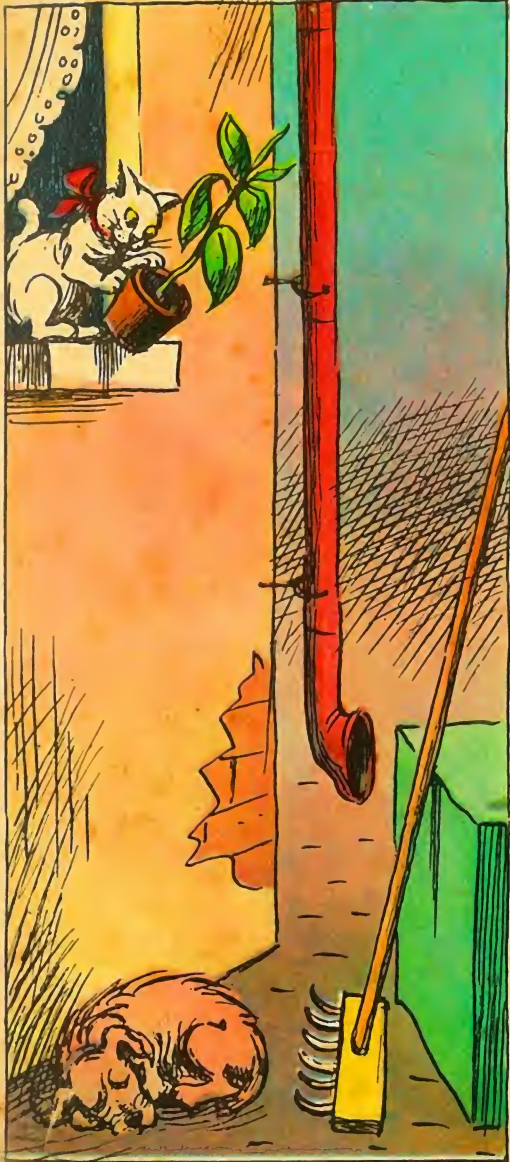
మొత్తముగా మూపున పెట్టుకు మోసింది.

వలవల యేదై ఏడుచంది పిల్ల:
“కాళ్ళు పుళ్ళు, కదవలేను అడుగు!”

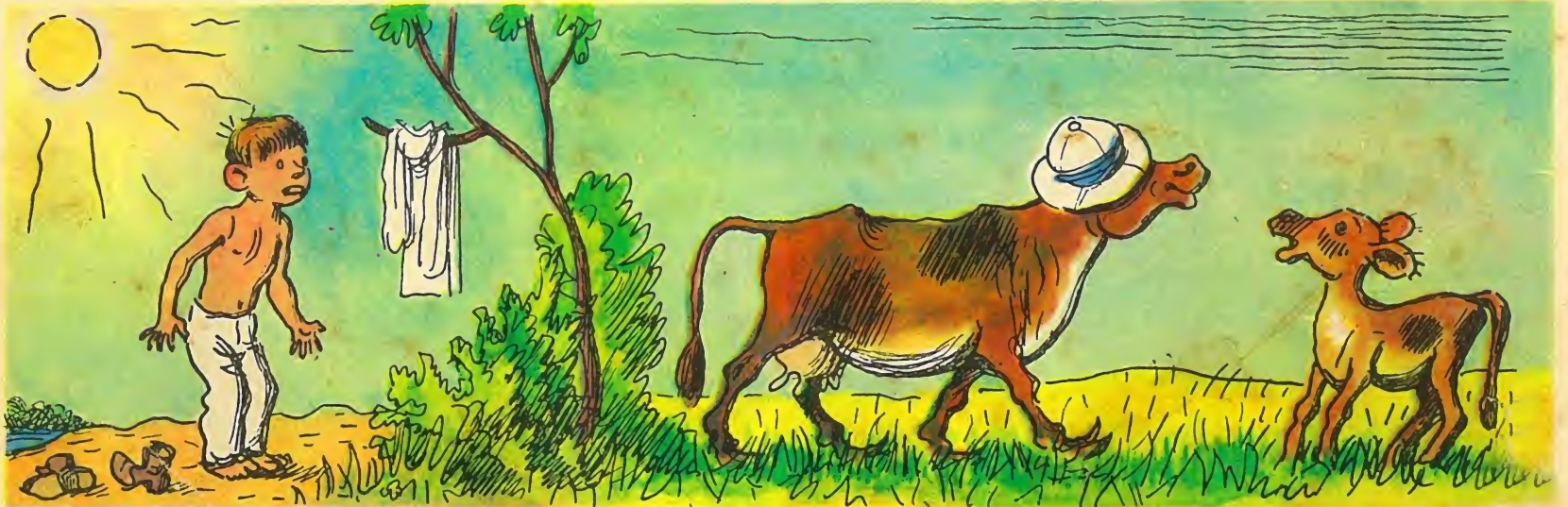

డోరీల్ అమ్మ ఇట్లు మోసకెల్లితే
మైళ్ళకొద్ది వెళ్ళగలను!”

తుంటరి పనులు తలపెడితే

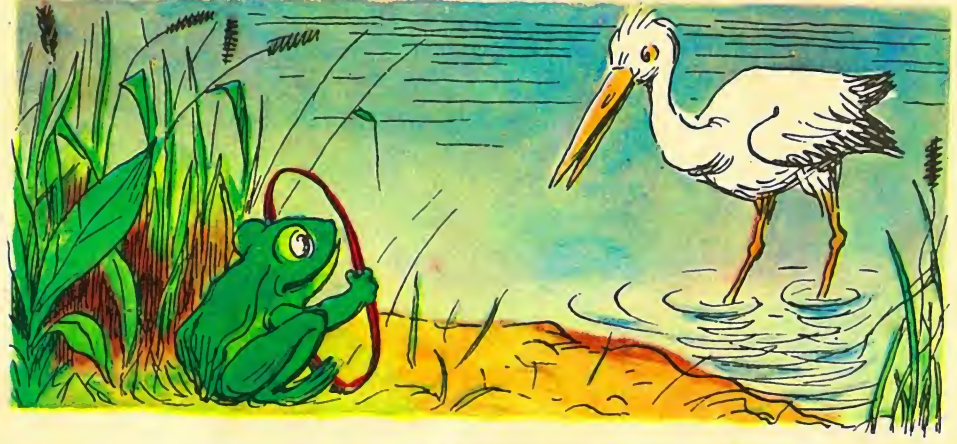
తంటాలు కలుగు తుంటరికే.

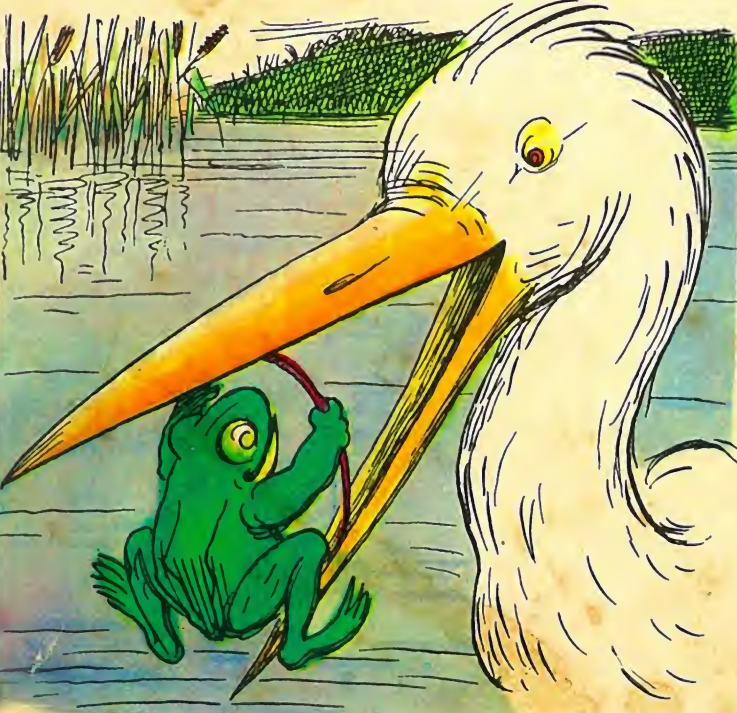
కప్పరపడని కప్పపిల్ల

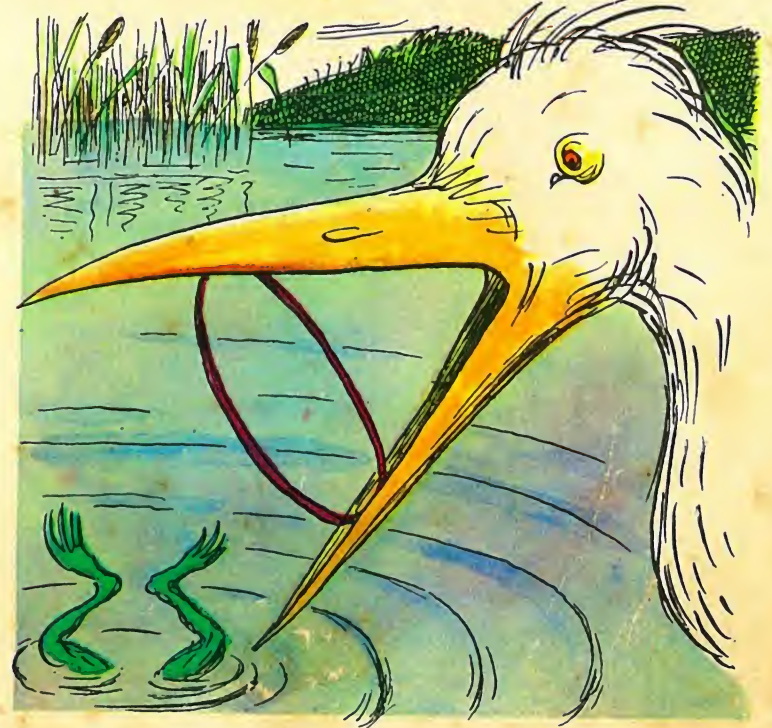
కప్పపిల్ల తప్పక మృతినొందెడిదే,

ఒప్పుగ తెలివితేటలు చూపకపోతే.

చప్పున చక్రములో దూరకపోతే

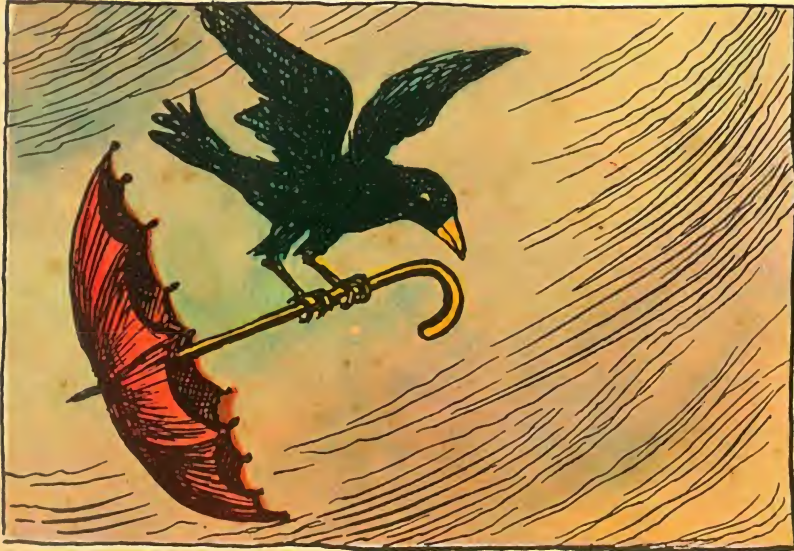

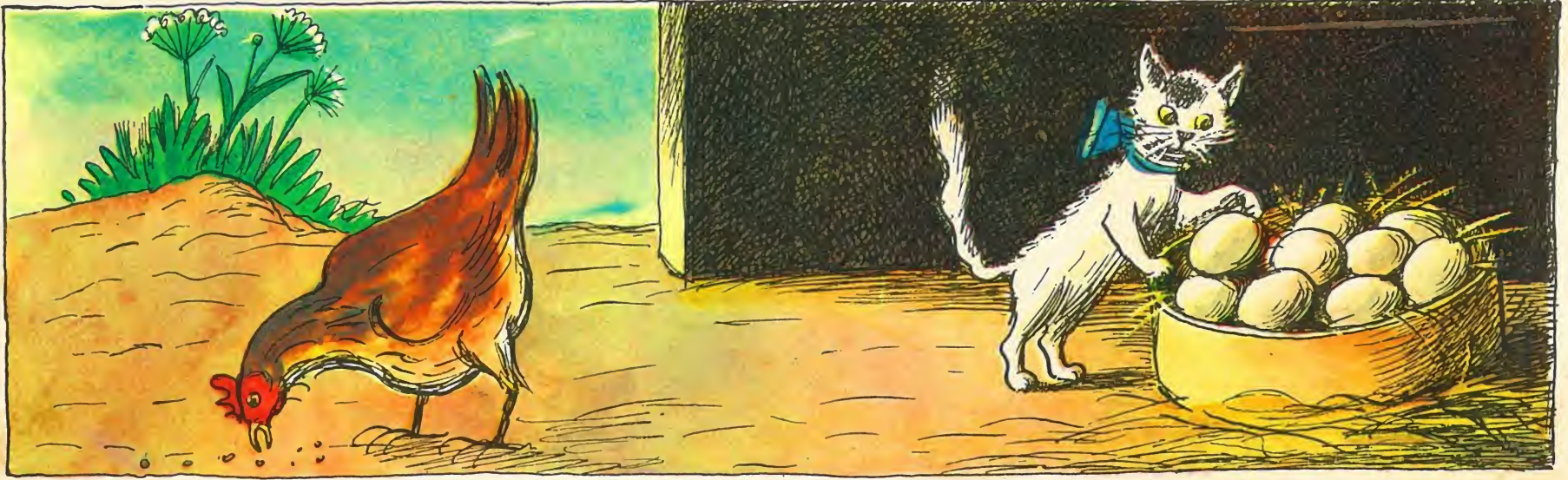
అచ్చముగ కొంగ దాని కబళించెడిదే.

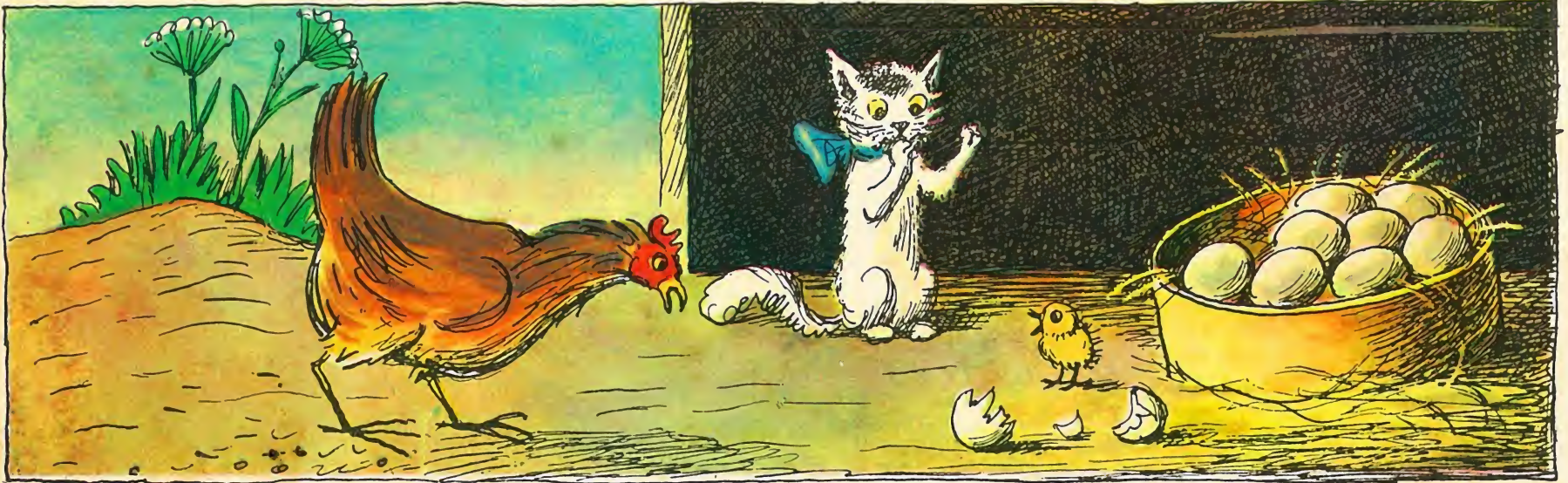
పీటర్ మామ పెట్టెను కేక:
“కలుకలు! నా కన్నులకేదో లోటు కలిగి,

కట్టకడ నే మంచము వట్టెద
డాక్టర్లను వెంటనే కొనితెండిర, బాబూ!”

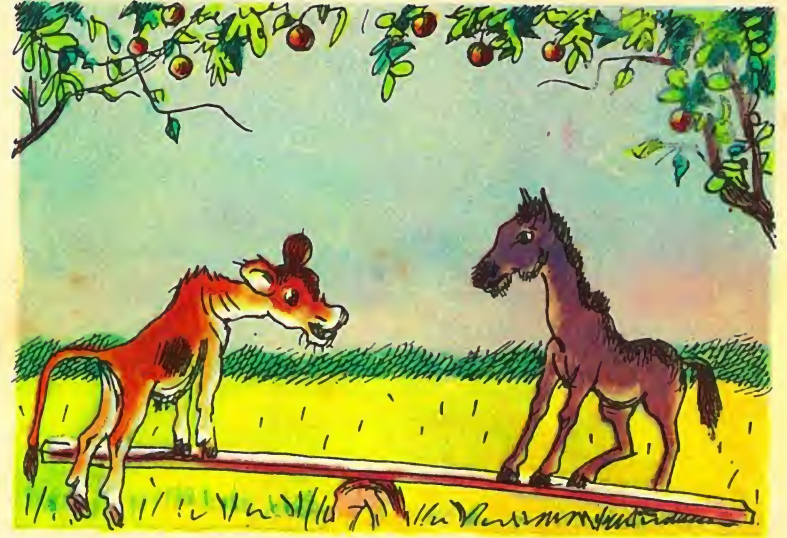
అండము విడగా అబ్బురపడె పిల్లకూన:

“ఏడనుండి ఏతెంచితివి నీవు, పిల్లకోడి?”

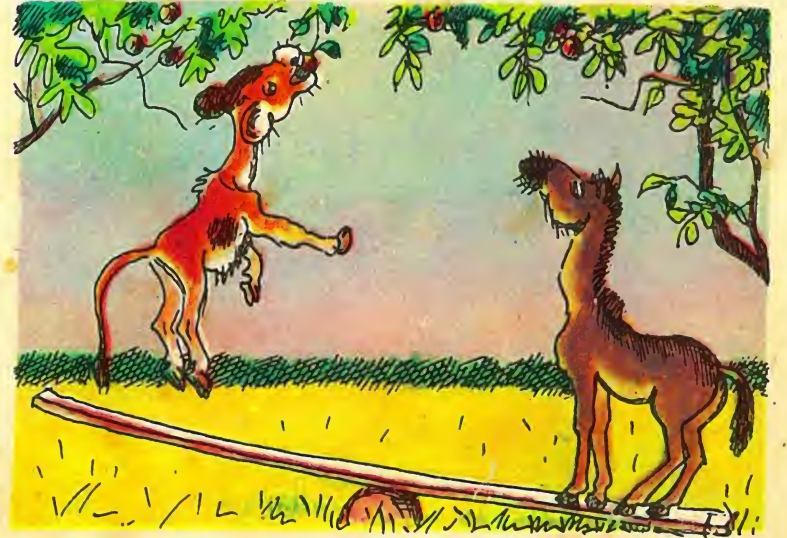
చెట్టున ఫలములు ఎత్తుగ వుంటే,

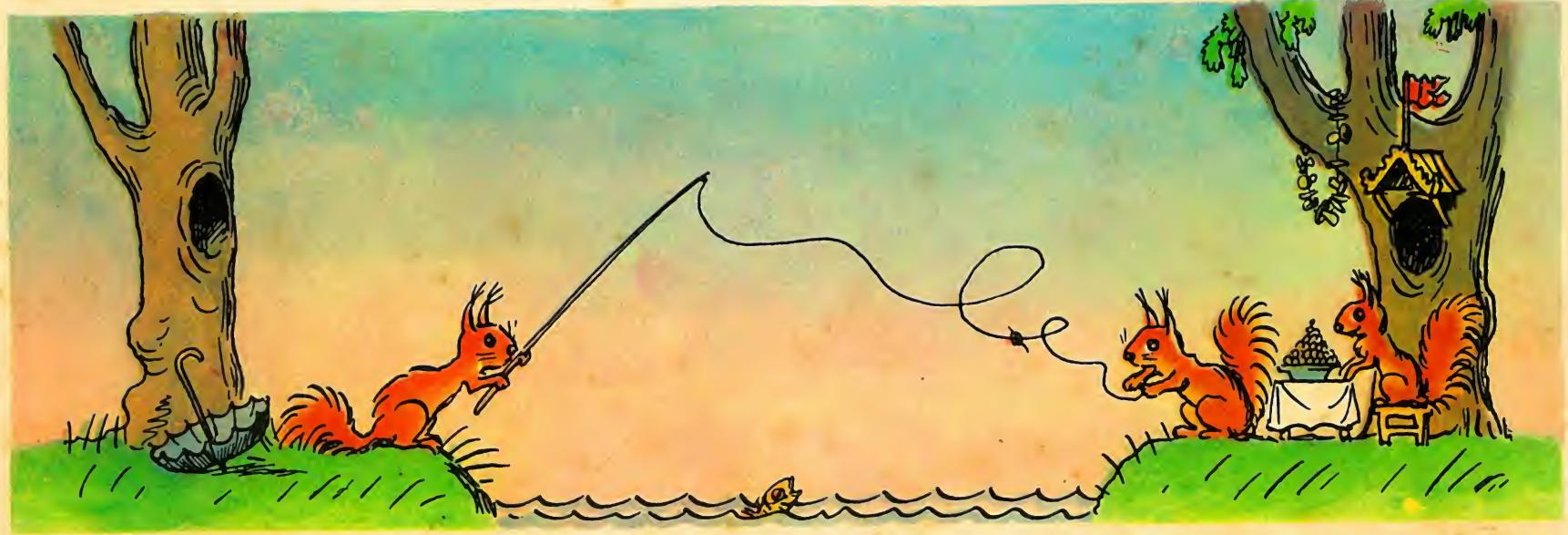
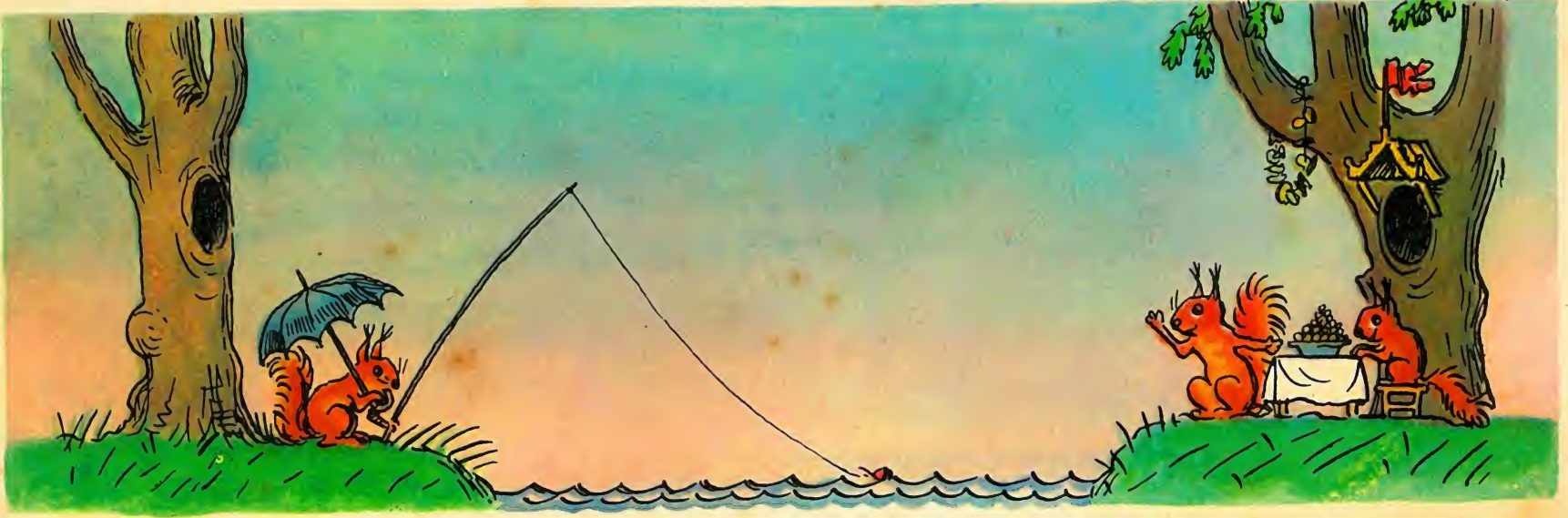
చెట్టు కింద వున్న ఊగులక ఎక్కితే

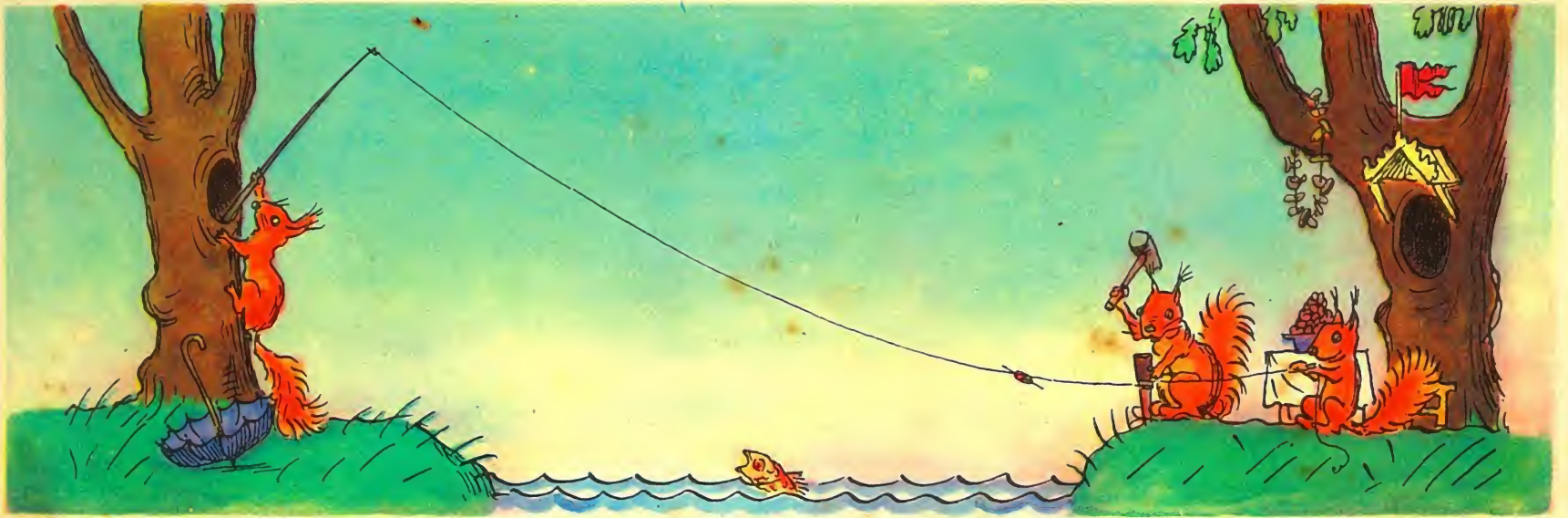
చటుక్కున నువ్వు నేనూ ఎగిరి

కటుక్కున ఫలములన్నీ కొరికి భుజించుదాం!

“వాడ్డు చేరుకొనుట ఎట్లు నీవు?
తెద్దవడవే లేదు, అడ్డకట్టే లేదు!”

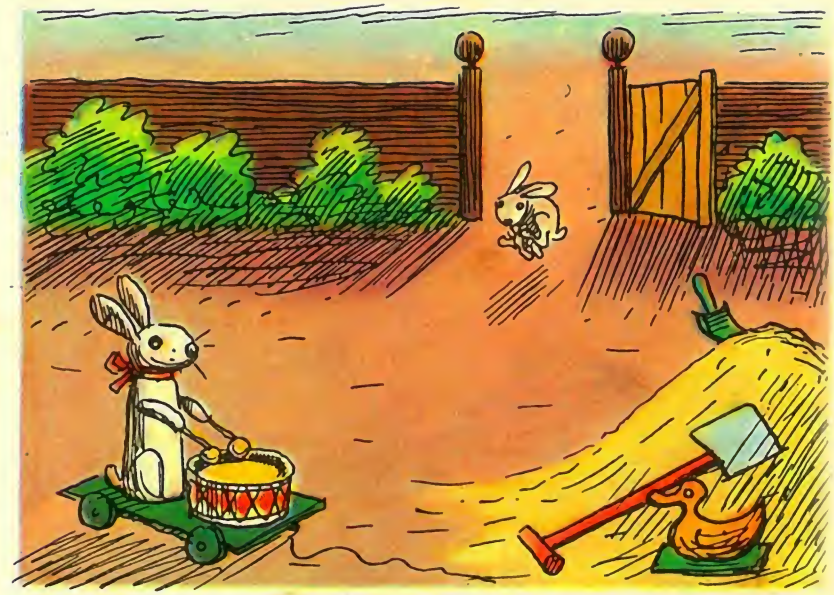

“పడ్డన వేళకు నే తప్పక వచ్చెద
అద్దులేదు నాకు నా గొడుగుండగి!”

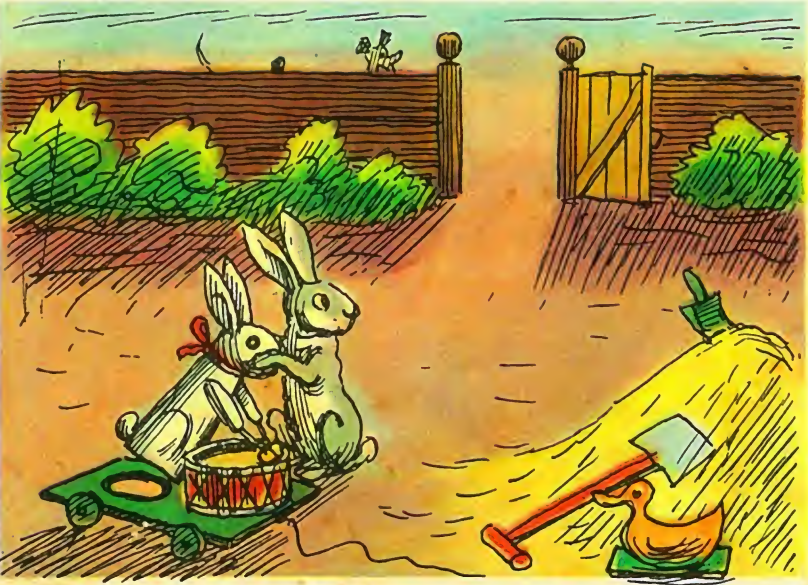
బొమ్మ కుందేలు అసలు కుందేటిని రక్షించిన వైనం

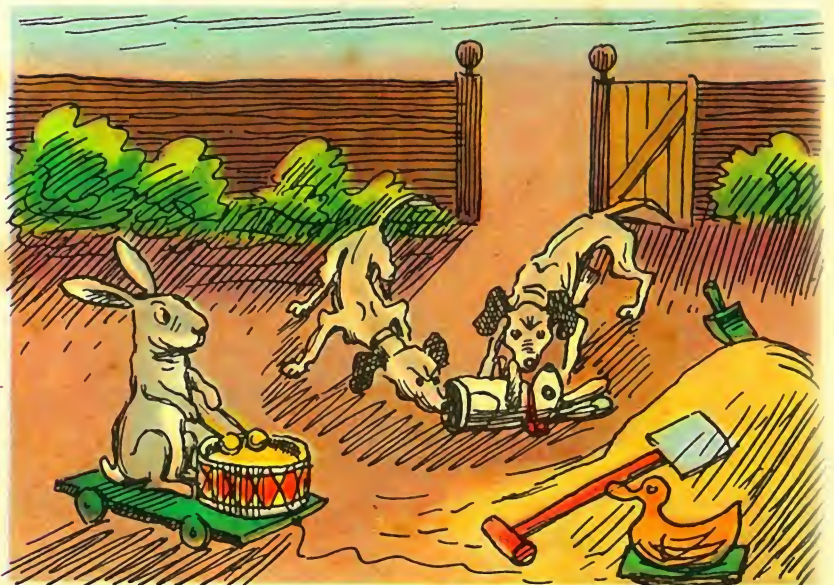
వేటకుక్కల బారినండి రక్షించుకొనుటెట్లా?

అటబొమ్మ అగవడె కదా బాట నడుమ!

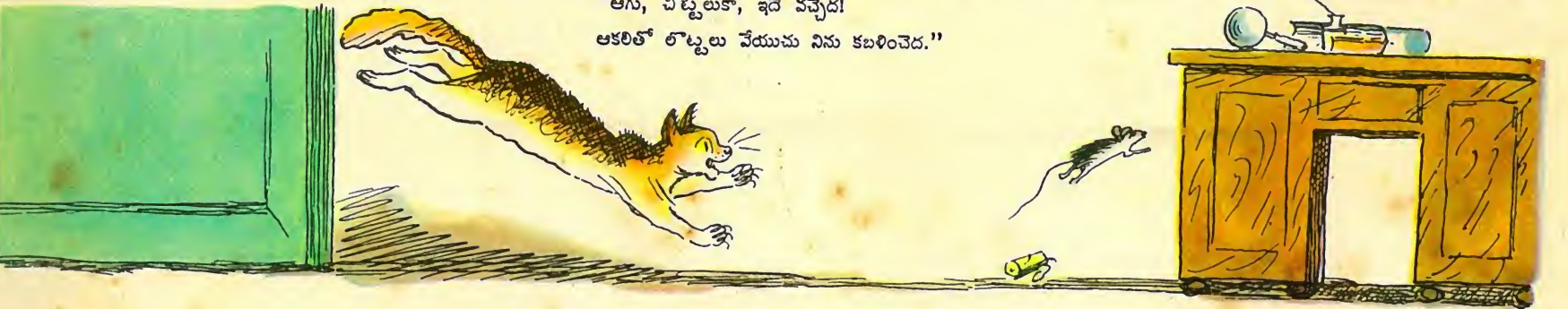
వాటముగా దీనిని వాటి బారి నిర్భయ వాకిట్లో

నీటుగ అటబొమ్మ బదులు నేనే కూర్చుండెద!

“అగు, చిట్టెలుకా, ఇదె వచ్చెద!
ఆకలితో లొట్టలు వేయుచు నిను కబళించెద.”

“తొందరెందుకు నీకు పిల్లిబావా?
రెణ్ణాళ్లలో వొళ్ళు చేసెద నేను.”

“ముక్కు - మూరెడు, కళ్ళు - చేరెడు!
రక్కసి వచ్చె, నను రక్షించుడి, బాబోయ్!”

గట్టుర ఇదేమి విడ్డూరం?

మొగ్గ లేస్తున్నాయే మేకోళ్ళు!

మంచు నిచ్చేన ఎక్కి నా టోపి తెచ్చుకొంటి

ఈదర గారికి రిప్పున నా టోపి ఎగరె.

అమ్మ విలపించె, అయ్య కోపగించె.

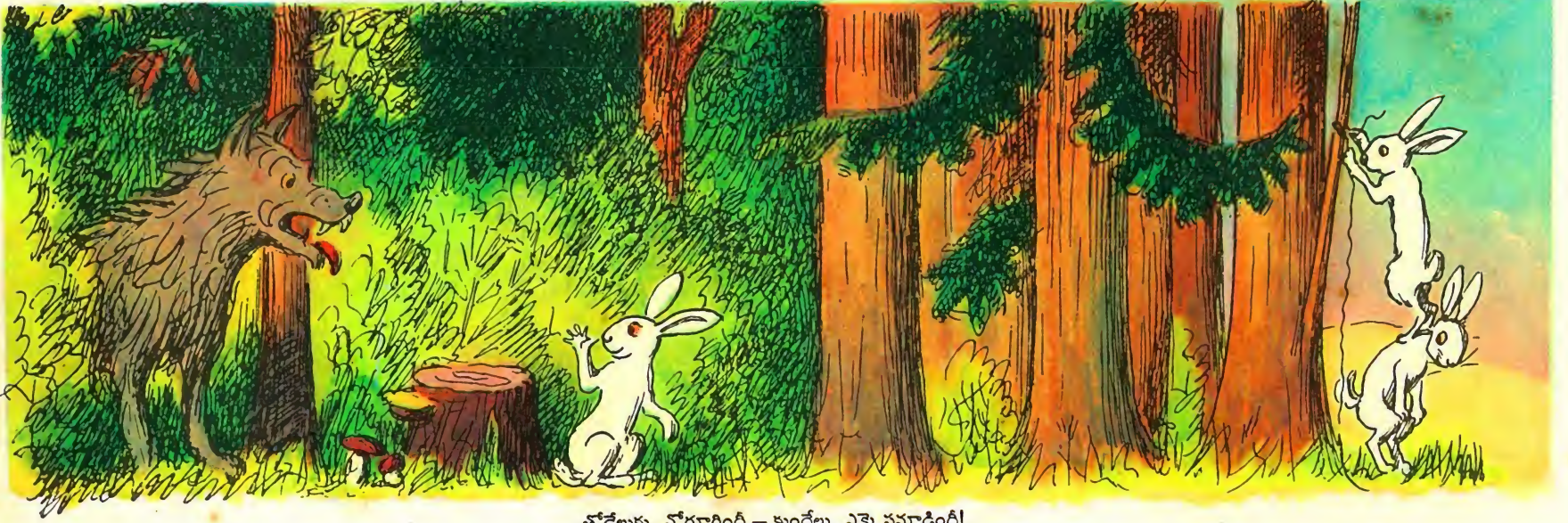

తల్లి తండ్రులకు గడ్డకట్టిన తాడును చూపితి.

భరిభరియనుచు మెచ్చిరి నా తెలివికి!

కుందేళ్ళు తోడేలును పట్టిన విధం

తోడేలుకు నోరూరింది - కుందేలు ఎక్కెనమాడింది!

“పాడలే లేదు మాకు తోడేళ్ళంటే - చూడిదిగో!”

వెడలెద దాటున కత్తెరబోసు నడుమను

వేడుకగా తోడెలు నీవే పడెదవు బోసురో!

గూటినుండి పిట్ట వదె తోటలో

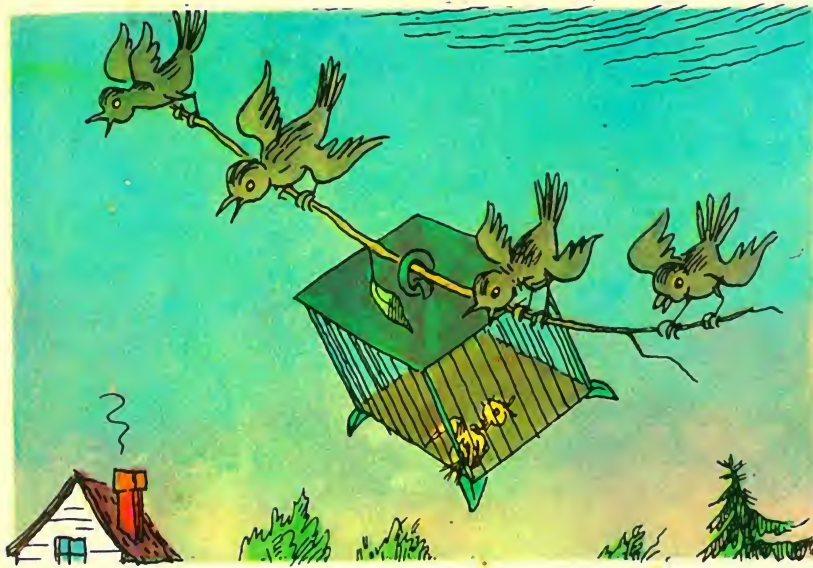
ఒంటిగ నుండుట దానికెంత కష్టమొ!

వెంటనే వ్రాలిరి తల్లితండ్రులు

పిల్లను విడిపించగ కడగిరి.

“పంజరమును తెరచుట ఎట్టులు?”

“గుంజాటన మానుడి” అనుచు మూషికము

పంటితో తీగల కొరికి పిట్టను విడిపించె.

తొంటివలె అది పాడుచు మింటనెగసె.

ఎలుకను వెంటబెట్టింది పిల్లి

ఎలుక దూరింది పాల సీసాలో

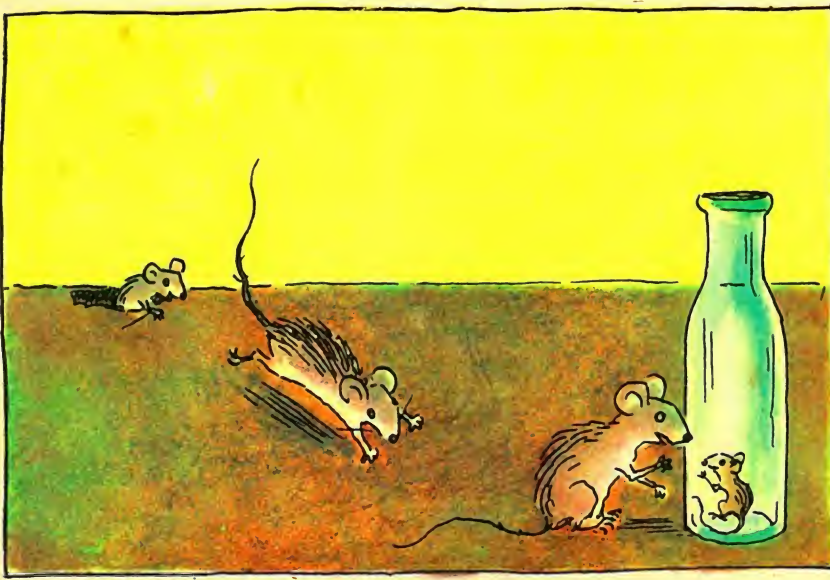
పిల్లి పీతగ మ్యాన్ మంది

పిల్లి ప్రయాసతో ప్రయత్నించింది

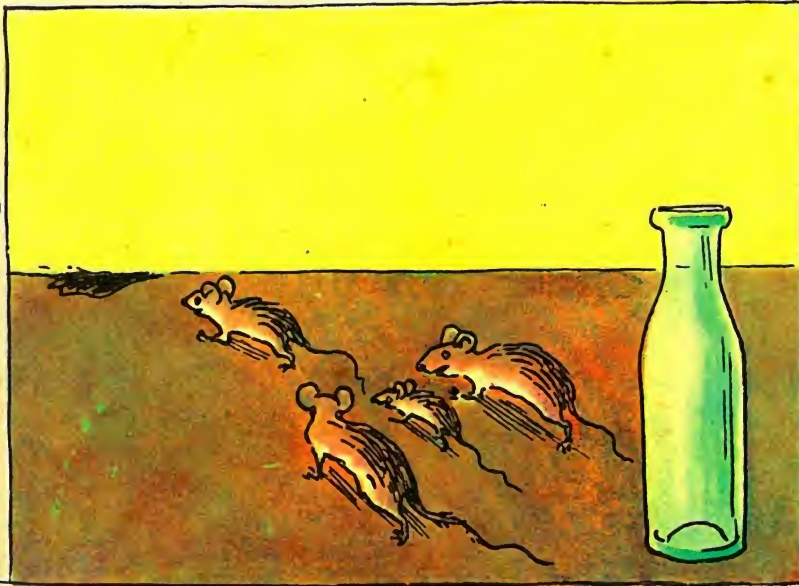
పిల్లి తల్లిడిల్లి తలపోసింది

ఎలుకలు తమ్ముని రక్షణకై ఏతెంచె

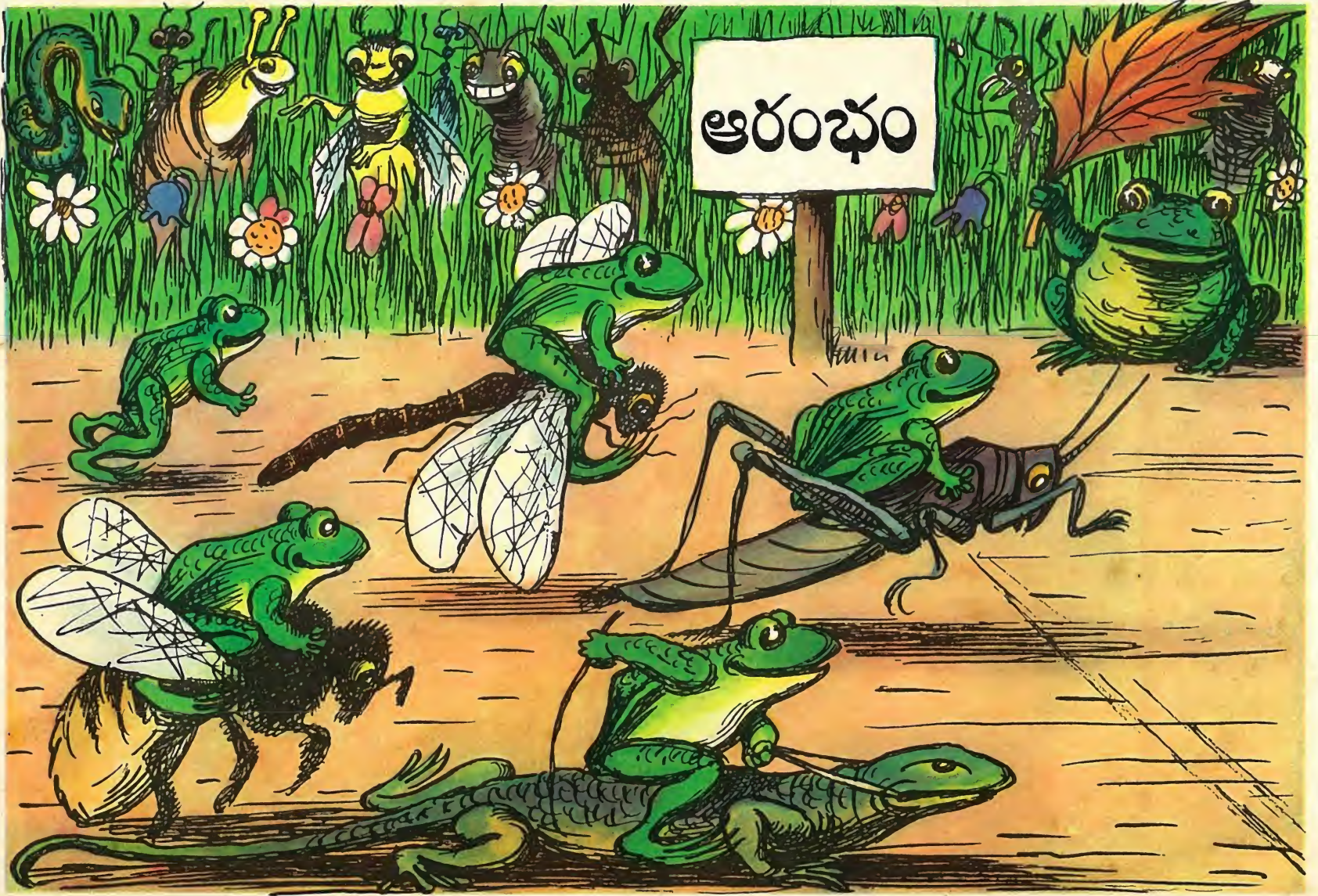
జైలునుండి పలాయనమాయె ఖైదీ ఎలుక

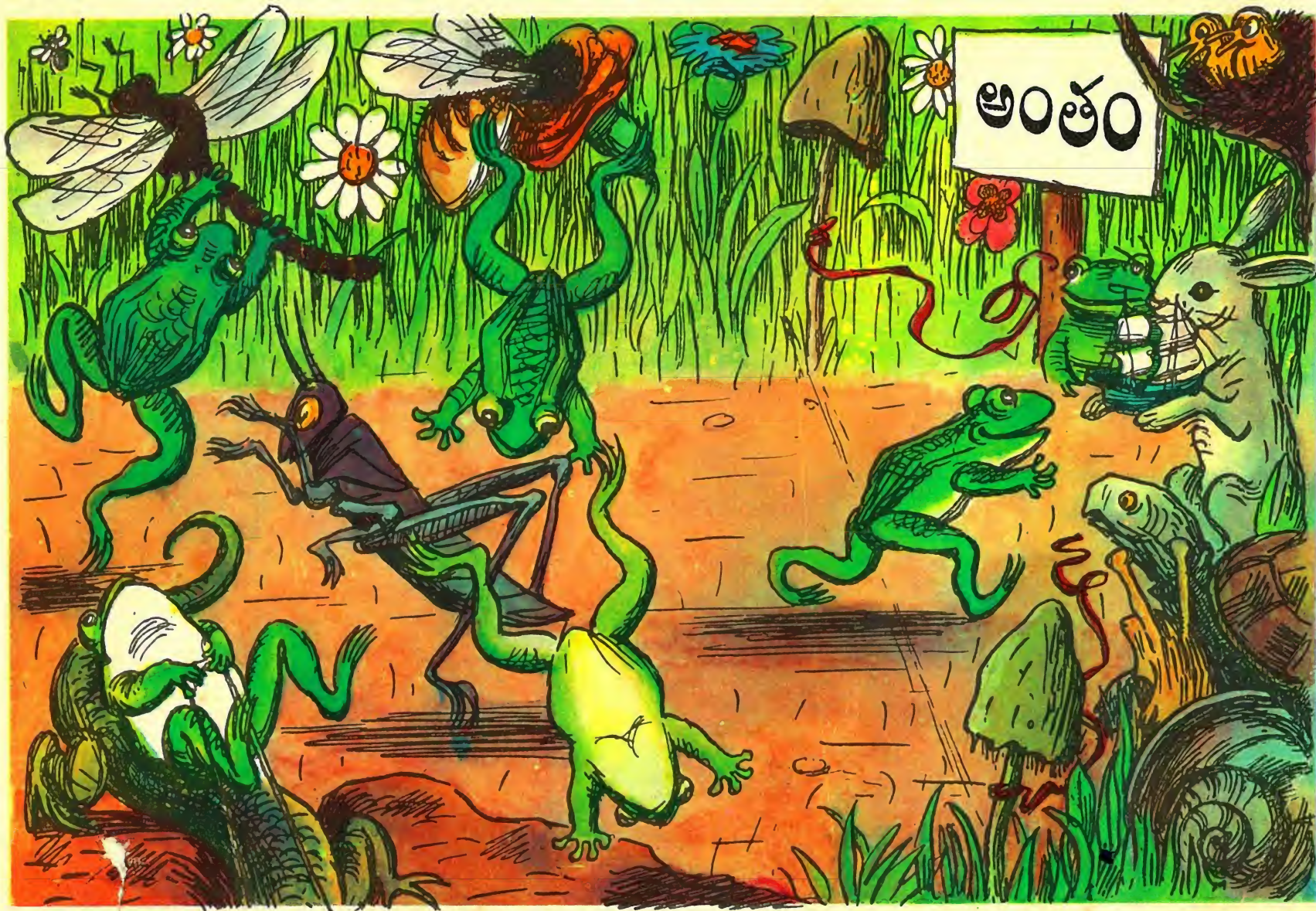
“పిల్లీ! సెలవు, నీకె కల్లుగాక సేమము

పనికిమాలిన ఎలుకబోనది, పో! పొమ్ము!”

“సిద్ధముకండి! అందరు బయల్దేరండి!”
తథ్యము, పచ్చకప్ప సరుగు వ్యర్థమండి!

పందెం గెల్చినది ఎవరండీ?
పందెం గెల్చినది పచ్చకప్పేనండీ!

కోతులు మూడూ దొంగిలె కొంటెగ వల ఒకనాడు,
చేతుల దానిని చెట్లకు చుట్టే నిద్రతీసె చక్కనను.

బొమ్మల పాత్రము చదివితెరి బాలలు మీరూ
బుద్ధిగ బువ్వలు తిని హాయిగ వండుకొనండి.